

Ændringsforslaget under Nr. 3 staar i en Slags Forbindelse med, hvad jeg her har omtalt, da det angaar Inddæmninger paa Søterritoriet. Det er udførlig motiveret af det ærede Medlem fra Holbæk Amt (Fogtmann). Jeg skal overfor det ærede Medlem erkjende, at det er ganske rigtigt, at der er givet en Koncession om igjen i det paagældende Forhold, at Koncessionen er bleven forandret saaledes, at den Sø, der er bleven tilbage, er bleven noget større end oprindeligt fastsat. Men det er ikke slet saaledes, at Vedkommende ikke har maattet bøde derfor. Foruden, at han har maattet affinde sig med Lodseiere, har han maattet betale 10,000 Kr. til Holbæk Amts Fattigtasse. Det er iøvrigt et vanskeligt Forhold, men, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgtreds (Keth) udtalte igaar, idet han gav mig fuldt Medhold, gaar det ikke an paa den Maade, der her er foreslaaet, at Skjære ind i det Forhold. Landvinding har megen Interesse for Landet, selv om det er Private, der faar den, og man maa huske paa, at, hvad der her er Tale om, bliver i Virkeligheden Søer med Ferskvand og Brakvand, som ganske naturligt maa gaa ind under Bestemmelserne for Søer af lignende Art. Jeg skal altsaa meget fravaade Ændringsforslaget Nr. 3. — Ændringsforslaget Nr. 4 skal jeg ikke indvende Noget imod, skjøndt jeg ikke ret forstaar det. Iøvrigt kan jeg med Hensyn til hele Spørgsmaalet om Aalegaardretten henholde mig til den ærede Ordfører, saa meget mere, som han har erklæret, at her i Grunden foreligger en Overenskomst i Henhold til tidligere Forhandlinger med en forhenværende Indenrigsminister. Jeg vilde meget beklage, om Thinget her vilde følge Mindretallet under Nr. 5, thi man vilde derved komme til et Resultat, som ganske vist vilde vise sig aldeles uholdbart. Jeg tror, at det skal erkjendes, at som Bestemmelsen staar i Lovforslaget, og som den kommer til at lyde med den ubetydelige Ændring, som jeg ikke ret forstaar, er der blevet viist en meget betydelig Smødetommen imod det Standpunkt, der her er blevet gjort gjældende, og hderligere kan der for mit Vedkommende ikke være Tale om at gaa. Naar jeg har udtalt mig imod Nr. 5, har jeg tillige udtalt mig imod det subsidiaire Forslag Nr. 6, som jeg finder al-

deles uantageligt. Jeg kan slet ikke begribe, at det er opstillet, thi det, man opstiller der, vil det være den simpleste Sag af Verden at gaa udenom. Ændringsforslaget under Nr. 7 skal jeg ikke modsætte mig. Det udvider jo Lovforslagets Bestemmelse til at gjælde ikke blot Stier, men ogsaa Veie, men er forresten konformt med, hvad der gjælder i andre Forhold, og vi kjender jo Lovgivningen i denne Retning. Jeg maa forøvrigt gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at der i dette Stykke er en Trykfeil eller en Korrekturfeil, der vistnok kan rettes uden videre. Der staar i 4de Linie „ere i den Grad fornødne“, men det skal ikke gaa paa „Veie“, men paa „Anlæggelsen“ og maa derfor hedde „er i den Grad fornøden“. Hermed er jeg færdig med mine Indrømmelser; jeg kan ikke gaa ind paa Forslaget om en ny § 6. Forslaget herom under Nr. 8 er jo taget tilbage. Til Forslag under Nr. 9 om en ny § 6 er der stillet to Underændringsforslag. De ere, naar jeg skal bruge et kort Udtryk, lige gale begge to. For mig ere de lige uantagelige. Med Hensyn til det første kan jeg henholde mig til den ærede Ordfører, kun maa jeg bemærke, at han kan Intet have imod, at der staar „Fiskerne“, thi det staar ogsaa paa flere Steder i hans eget Forslag. Maa jeg spørge, om det ogsaa gjælder udenlandske Fiskere? Eller skulle Fiskere, der kommer fra Stagen og kaster sig ind paa Volland, ogsaa kunne henvende sig til Kommunalbestyrelsen og forlange dens Indskriden? Det vilde være et høist mærkeligt Forhold. Ændringsforslaget under Nr. 1 maa jeg meget modsætte mig, ligesom ogsaa Underændringsforslaget under Nr. 2. I det under Nr. 1 er der ganske vist Tale om Torrepladser, men paa en høist besynderlig Plads. Jeg har allerede gjort de Indrømmelser, jeg kan gjøre, med Hensyn til Udlæg af Plads til Stier og Veie, og at man vil have, at der skal tillægges Fiskerne Ret til Kjørsel, Noget, der ikke kan indrømmes andre Mennesker i dette Land, forstaar jeg ikke. Med Hensyn til Affattelsen af den ny § 6 har jeg iøvrigt overmaade Meget at bemærke; jeg har gjort en enkelt Bemærkning derom, men Affattelsen i det Hele er meget mangelfuld. Det, hvorpaa det kommer an, er, at man vil expropriere i visse bestemte Personers Interesse; men det gaar virkelig